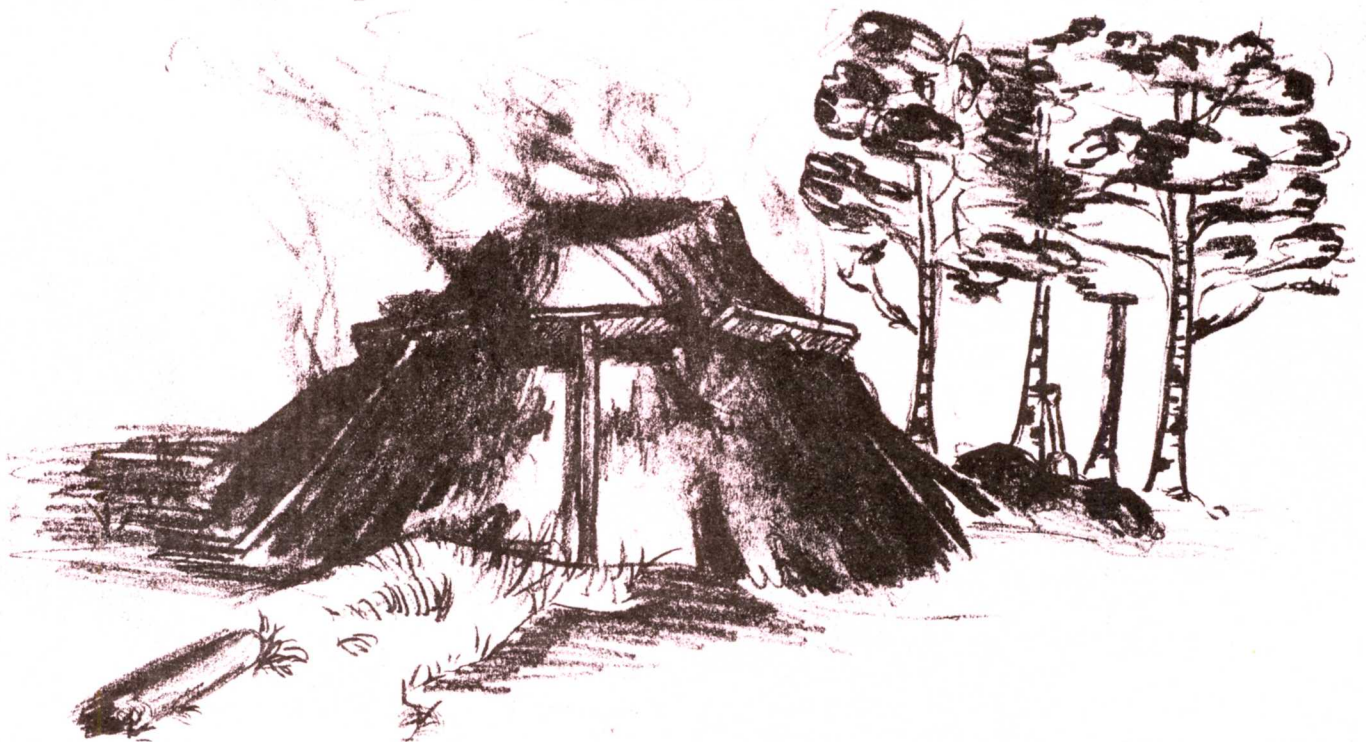

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 3 1986

Ill: Åsa Gustafsson

Nu pyr det i Löa igen!

En obehaglig, frän och stickande lukt. Eller en härlig doft av skog och tjära och gamla tider. Därom kan man ha olika åsikter, men vad näsan än tycker så är säkert de flesta i Löa överens om att det är mycket trevligt att det åter står en kolmila på sågbacken. Nytt och spännande, nästan lite exotiskt för dem som aldrig varit med förut. Gammalt, vant och nostalgiskt för dem som minns när det årligen stod bortåt tjugo milor i Löa.

Hon har skött sig bra, milan. (Om vi förstått saken rätt är en mila alltid femininum.) Rykt och pyrt utan uppflammande tendenser och utan några olyckstillbud. Fast kolningen har tagit längre tid än man räknat med.

När grabbarna med kännarmin sticker in en käpp i milan stöter de ännu på okolad ved, fastän milan när detta skrivs går på fjärde veckan.

Surt

- Veden var väl lite för sur från början, berättar Christer Carlsson, och sedan har det ju regnat mest hela tiden, vi har haft sammanlagt 4 dagar utan regn sedan vi tände!

Det var den 29 augusti kl 18 som den stora tändingen skedde. Regnet skvalade redan då och de bybor som kommit samman fick vänta en god stund innan röksignalerna från milans topp visade att han brann som hon skulle. Männe det inte var en skvätt dieselolja i dunken som till sist bars upp för stegen?

(Forts på sid 3)

Glad höst!

Jaha, nu står vi där och gapar igen. Tittar långt efter sommaren och undrar var i allsindagar den tog vägen. Ständigt lika förvånade över att den gick så fort.

Fast tänker man efter hann det ju ändå hända en hel del. Byns traditioner har inte förfuskats. Midsommarfirande och Löa-Fest, Lasse-Maja och hembygdsdagar avlöste varandra i rask följd.

Löa-Festen var enligt Bergslagsposten lugn i år. Polisen hade inkallat förstärkning och endast några enstaka fyllerister togs om hand. Det var ungefär allt vad där stod! Fast vi som var där under eftermiddagen kan berätta att Löa-Festen faktiskt var lite mer än så. En härlig barn- och familjeföreställning, där Stråssa Gymnastikförening gav en bejublade uppvisning och där byns egna talanger i olika åldrar bidrog till underhållningen. Löas teater- och revysektioner kan vara lugna, här är väl sörjt för återväxten!

Att Lasse-Maja blev dundrande succé har väl inte undgått någon. De planerade sex föreställningarna blev till åtta inför absolut fullsatta hyttor. Den sista extraföreställningen gavs praktiskt taget mitt i natten och det blev den inte sämre av. Om ensemblen får som den vill blir det nattföreställning varje dag(natt) under nästa sommars spelomgång.

Och så var det då spelmansstämma och dans på gamla bron med traditionell fin stämning och dito väder. Fast myggen slog till just den här kvällen och höll på att ta knäcken på både dansare och spelmän. Annars har vi ju tackochlov varit tämligen förskonade från sådana flygfån den här sommaren.

I mitten av juli kom Örebro läns Hushållningssällskap till Löa med gudstjänst i hyttan, hemslöjdsutställning, föredrag om linberedning, hyttvisning, sill och jordgubbar, grävning av murkelgropar, ponnyridning mm. Och sedan gick hela byn till Torpa för att demonstrera för Löatorpens Invest ABs rätt att bygga ett kontor. Se, det var också en mycket lyckad dag.

Men när nu bryggorna vid badplatsen är upptagna, skördeträskorna stormar fram över fälten, svampen frodas och lövträden brinner ska vi inte bara sitta och vänta på nästa sommar. Anej, nu ska vi njuta av hösten och dess hävor. De som så tycker har kunnat inleda den med nostalgisk doft från milan som åter står rest på sågbacken. Och för dem med spänstiga ambitioner har sportklubben mycket att erbjuda.

Framåt advent blir det traditionell julmarknad med fotoutställning mm i lokalen och då någon gång kan ni också se fram emot ett fjärde nummer av Löa-Bladet!

Kom sedan och säg att inte också hösten har sina lockelser!

Red

Allt färre skolbarn

En skolenhetskonferens, dvs ett möte för föräldrar, lärare, elever, rektor och övrig skolpersonal, hölls i Löa skola i början av september.

Av protokollet därifrån framgår att man diskuterat skolans framtid bl a med hjälp av statistik som visar att det blir knapert med skolungar framöver. För nästa läsår räknar man med bibehållen organisation med tre basresurser. (Vi förmödar att basresurs är ett fikonspråk ord för lärare, eller möjligen skolklass.) Men för läsåret 1991-92 kan Löa skola bara räkna med 3 nybörjare och till 1992-93 är det endast två Löabarn som når skolmogen ålder. Hur man då ska utnyttja basresurserna på bästa sätt återstår att se.

Detta gäller alltså som situationen är idag. Kan planerna på nybyggda bostadsrättshus förverkligas så att vi får en inflyttning av barnfamiljer till byn, så kan skolbarnsstatistiken naturligtvis förbättras. Något att hålla tummarna för!

Vidare i protokollet laser vi att skolan antligen ska få ett cykelstall på gården och att önskemål framförs om att obesprutad potatis ska serveras vid skolmåltiderna.

TACK

Som vanligt var det många goda krafter som på olika sätt hjälpte till att göra Löa till en aktiv och trivsam by under sommaren. Till alla som spelat teater, bakat bullar, serverat kaffe, visat hyttan, sålt biljetter, skalat potatis mm mm vill Löabygdens Hembygdsförening framföra sitt hjärtliga tack!

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd, utgiven av Löabygdens Hembygdsförening

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv.utgivare)
Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Tryck: Lennarts Tryckeri, Kopparberg

(Forts fr sid 1)

Vakt dygnet om

Nåja, milan brann och den stora vaktningen kunde vidta. De första dagarna var det vakthållning dygnet om och kolargossarna sov i skift i byggfytten som upphöjts till kolarkoja.

Sedan milan fått upp lagom ånga, så att säga, har hon kunnat lämnas ensam längre stunder. Fast Ragnar Andersson, kolARBAsen och lArOmAstarren, har allt fått gå upp en gång varje natt för att se till att inga önskade draghål uppstått så att styriga flammor skulle spoliера allt arbete.

Mycket arbete

För arbete har det varit. Kanske mer än vad Christer Carlsson, Mats Aronsson, Michael Karlsson, Peter Elisson, Bosse Aronsson, Anders Söderlöf och Thomas Eriksson trodde från början. Ragnar Andersson, som har satt upp vid pass 170 milor i sina dar, visste nog vad han gav sig in på.

- Ja, fy fasen, säger Christer, det har varit jobbigt, fast inte så att vi ångrar att vi satte i gång med det hela. Vi ville ju göra de här för att lära oss och när vi nu fått den kunskapen ska vi väl utnyttja den. Så det blir nog fler milor i Loa. Vi har inte bestämt sagt att det blir nästa år, men någon gång.

Idén till att åter resa en mila har enligt Christer ältats i snart 15 år.

- Men så bestämde vi oss, Anders Söderlöf och jag, och vi gick till Ragnar och hörde om han ville vara med och sedan var det ju bara att trumma ihop folk och sätta igång.

Gallringsved

Milan rymmer 110 kbm ved. Det är gallringsved som grabbarna fått gratis mot att det själva huggit den. Antagligen en bra affär för de skogsägare som ställt upp.

Den s k kärnkubben restes den 13 juli i samband med hushållningssällskapet's besök i Loa. Så har lager på lager med ved rest upp - grabbarna har ju inte kunnat arbeta kontinuerligt med milan, utan tagit ett arbetspass då och då när de haft tid - för att småningom tackas med grannis och kolstybb. Det är en modern mila

så tillvida att en grävskopa fick hjälpa till med täckningen.

Om allt går som det ska, ska allt detta jobb att resultera i ca 40 kbm prima trakol. Det ska sedan säckas och säljas till alla hugade. Säckstorlekar och priser är inte bestämt ännu, men den som är intresserad kan ta kontakt med någon i kolargänget.

Likaså kan den göra som vill ha sin skog gallrad. Loa Nya Kolariag ställer upp och gallrar mot att de får ta hand om veden för kolning. För, som sagt, fler milor ska det bli. Någon gång. □

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

LÖA I USA

Loa är numera representerat i mormonernas genealogiska bibliotek i Salt Lake City i USA. (Genealogi = slaktforskning.) En svenskättad bibliotekarie därifrån har skrivit till svenska hembygdsföreningar och bett att få så mycket som möjligt att läsa om hembygder i "Det Gamla Landet".

Att gräva efter sina rötter är lika populärt i Amerika som här och biblioteket har rader av besökare som frågar efter skrifter från svenska förfäders hemorter. Mormonbiblioteket lär vara världens mest väl-forsedda i det hänseendet. Och skulle nu någon komma och fråga efter något från Loa, Sweden, så kan ett exemplar av Loabygden erbjudas.

Så mycket skrivet om Loa finns ju inte, men hembygdsföreningen har i alla fall skickat över de hittills utkomna årsskrifterna och har lovat att i fortsatsningen skicka alla exemplar av Loabygden.

Nu väntar vi bara med spänning på att någon amerikansk turist ska komma till Loa hytta och berätta att han funnit vagen dit via slaktförskning hos De Sista Dagarnas Heliga.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Ulf Johansson

- Hyttans betydelse kan inte nog betonas!

- Nu måste jag tänka lite mer på mig själv och de mina ett tag. Jag kan inte låta hembygdsföreningen och teatern ta all min tid! Det har Ulf Johansson nog sagt förut någon gång också, men nu menar han allvar. Hembygdsföreningen får se sig om efter en annan ordförande och Lasse-Maja får lov att finna en ny producent till nästa sommar.

Ulf Johansson blev ordförande i Löa bygdens Hembygdsförening 1981 och har alltså lett föreningens verksamhet under fem år. Det har varit fem roliga år tycker Ulf. Det har hänt så mycket, föreningen har utvecklats, fått mer aktiv del i hyttelaget och kvarndito, drömmen om ett arkiv har förverkligats och, inte minst, sommarspelen i hyttan har blivit en - tors man väl påstå - permanent och succéartad institution.

Roliga år

- Jag tycker verkligen att det har varit roligt, säger Ulf, men samtidigt måste jag konstatera att jag fått allt mindre tid för det som intresserar mig mest och det som ursprungligen fick mig att intressera mig för hembygdsföreningen, nämligen att forska och gräva (mer eller mindre bokstavligt) i det gamla. Det har blivit lite för mycket administration och sammanträden de senaste åren för min smak.

- Teatern har också tagit mycket mer tid än vad jag från början tänkt, fortsätter Ulf. Det har varit mycket roligt, men också på det börjar jag känna mig mätt på något vis och jag tror att det är dags att ta ett sabbatsår.

Sabbatsår

Ulf säger "sabbatsår" för säkerhets skull. Antydandes att han inte säkert vet hur han kommer att känna och tänka om något år och att han inte helt vill vända hembygdsföreningen ryggen. Han hoppas nog att få fortsätta hålla sin hand över alla gamla handlingar i arkivet och få till stånd den ordning och katalogi-

sering som är tänkt. Och kanske kan han också få tid att studera rösen i skogen och annat som ännu döljer delar av bygdens historia och att med bandspelarens hjälp fånga in de minnen som finns hos byns äldre invånare.

Juteboda

- Att få vara med om sådant som Juteboda-projektet t ex, säger Ulf, det är något som jag tycker om!

Utgrävningarna vid Juteboda har givit vid handen att där fanns en ursprungligare hyttplats än den nuvarande. C 14-analyser har visat att där smältes järn redan på 1300-talet. Utgrävningarna är igenlagda igen - det finns inte pengar till annat - men en skrift i ämnet är att vänta till vintern.

Rötter i Rällså

Ulf Johansson är inte själv född och uppvuxen i Löabygden. Men han har rotter i Rällså på modernet och ett starkt och äkta intresse av att lära så mycket som möjligt av bygdens historia.

- Det måste ju vara grundtanken för all verksamhet i en hembygdsförening, menar Ulf, jag är särskilt glad åt att vi så väl har kunnat förena den tanken med en publikattraktion som hyttespelen. Helmer Linderholm visade vägen med Drevöls natten, som ju verkligen var ett stycke bygdehistoria, och sedan har vi genom Sol-Lisa och Lasse-Maja fortsatt att visa nutidens folk hur många fascinerande personligheter det fanns här förr. Och än finns det fler att berätta om, så nog ska den traditionen kunna upprätthållas när det en gång blir dags att byta ut Lasse-Maja.

SolLisa bäst

- Sol-Lisa tyckte jag nog bäst om, säger Ulf. Mest därför att det var så många som från början inte trodde på den pjäsen. Den var alldeles för dyster och sorgesam sa de. Det var den ju också, jag hade själv svårt att hålla tårarna tillbaka, men ändå

gjorde den succé och folk strömmade till. Det är alltid mer stimulerande att lyckas när man jobbar i motvind.

- Det är klart att det var roligt att Lasse-Maja gick så bra i somras också, men det gav mig inte samma tillfredsställelse som förr om åren. Allt arbete med biljetter, trycksaker, annonser, affischer, budget, anslagsäskanden, reseräkningar mm mm kändes jobbigare än förr - då är det dags att sluta.

Många kan ta över

- Och jag kan sluta med gott samvete, konstaterar Ulf, vi har en så stark teaterensemble nu och det finns många duktiga och intresserade personer som kan ta över det administrativa arbetet kring hyttespelen. Det är så det ska vara också - fler ska vara med och ta ansvar.

- Vi har, som sagt, en mycket duktig ensemble nu och jag tycker det är särskilt roligt att se hur många av de yngre har utvecklats under åren och blivit säkrare och mindre blyga i sitt spel. Det är säkert nyttigt för den personliga utvecklingen att spela teater även på amatörnivå.

- Men vi får ändå inte glömma bort, säger Ulf, att hyttan själv har en stor del i att våra spel blivit sådana publikframgångar. Den ger ju en miljö och stämning åt spelet som betyder väldigt mycket.

Och jag vill här gärna ge en eloge till hyttelaget som så helhjärtat ställt upp på att hyttan används som teatersalong.

Hyttans betydelse

- För övrigt tror jag att hyttans betydelse för Loa inte kan betonas nog, fortsätter Ulf. Den är fortfarande kärnan och livsnerven i byn, det kan man inte komma ifrån. Jag ser en linje från 1972 då hyttan restaurerades. Då levde också hela Loa upp på något sätt. Det hande saker, aktiviteter av olika slag kom i gång. När hyttan fick nytt liv, fick byn det också, de hänger ihop.

- Därför är det så viktigt att vi slår vakt om hyttan och även om kvarnen och sågen och annat som hör till byns ursprungliga liv och historia. Dit hör förresten också Loa-Festen, den kan säkert spåra sitt ursprung till gamla tiders drevdans.

Så långt hävderna när har det funnits en sommarfest i Loa som drog "folk från nio socknar", som jag läste någon stans. Så man hoppas verkligen att Loa-Festen kan skaka av sig det här ryktet om att bara vara en ungdomens fyllefest.

- Jag tror nog att de flesta Löabor också är helt inforstådda med att vi ska bevara det gamla och den unika miljö vi har, säger Ulf, men man önskar att fler vill vara med och också arbeta aktivt för det. Hyttan håller trots allt inte ensam liv i byn. Alla som bor här måste hjälpa till att ge profil åt vår bygd. □

Besökare i hyttan

Loa hytta drar sin publik. Innan september ännu är till ända har Arne Ericsson räknat in 1 800 besökare. Men eftersom det brukar komma en hel del grupper och skolklasser också så har års så kan man säkert räkna med att publiksiffran för säsongen totalt inte blir sämre än förra året då det kom 2 080 betalande besökare till hyttan.

Kaffe i hyttan

Och så var det ju café i Hyttkontoret i år. En månad under sommaren var det öppet, Anna Ericsson var hyttcaféforeståndare och 215 personer lät sig väl smaka av nybryggt kaffe och färskt bröd till ett pris av 10 kr. Till nästa år hoppas Anna kunna erbjuda fler sorters bröd och portionsglass.

Hyttelagets försäljning av souvenirer hade också flyttats till kontoret i anslutning till caféet och det visade sig att försäljningen av stenpåsar och vykort blev mycket större än tidigare år. Men en fråga turisterna efter fler speciella Loa-souvenirer. Hej alla slöjdare i olika material var är ni?! Slang blygsamheten och börja producera. Vad skulle ni själva vilja ha som souvenir i från Loa? Gör en sådan!

En nyhet på souvenirdisken fanns dock. Det var de laggade furumuggar som användes på krogen i Lasse-Majaspelet. Nils Eklof i Horken gör dem.

Bilder från vävstolen

Maria Hedenius väver bilder. Med flit och disciplin går vävstolen sex timmar om dagen i gamla missionshuset. En enkvinnsrörelse som Löa-Bladet slarvigt nog glömde i förra numrets presentation av företagsamheten i Löa. Vi ber härmed att få komplettera.

Maria Hedenius kom till Löa 1972. Längtan bort från storstaden växte ur Stockholmsasfalten och eftersom syster Nina redan bodde i byn blev Löa ett naturligt alternativ. Drömmen om havet gick om intet, men Norrsjön kan också ge lisa åt ett konstnärligt sinne.

Det konstnärliga sinnet fanns förstås från början, även om bildvävandet alls icke var aktuellt när Maria flyttade hit. Försörjningen i den pastorala miljön skedde då med hjälp av ett arbete som skolpsykolog i Smedjebacken.

Kurs tände inresset

- Jag har alltid varit mycket intresserad av bildframställning av olika slag, ritat och målat, berättar Maria, men jag räknade inte med att jag någonsin skulle få det som yrke. Inte förrän jag råkade på detta med att göra bilder av garn. Då kände jag genast mycket starkt att det här var något som jag, mot alla odds, ville ägna mig åt.

Det var en kurs i bildvävning i Smedjebacken som blev den tändande gnistan. Efter bara några kurskval- lar insåg Maria att här fanns hennes liv och hon lovade sig själv att sluta med "vanligt" arbet och ägna sig åt bildvävandet på heltid om intresset var lika starkt efter ett år. Det var det. Så psykologen överlat skolbarnens problem på andra och for till Handarbetets Vänner i Stockholm för att skola sig i vävningens alla tekniker och finesser.

Så fick den gamla skollärlägenheten i missionshuset i Löa bli både bostad och bildvävsateljé. Ett halvtidsarbete som biblioteksforestandare i Storå stöttade ekonomin till en början, men sedan Maria förstärkt

sina rötter i Löa med man och barn, får vävningen all yrkesverksam tid. Numera är lägenheten i missionshuset enbart attelje, medan Maria bor i Källhagen i östra Löa med maken Lennart Lindberg och sonen Frans.

Mer än hobby

- Många tycker väl att jag "har en trevlig hobby", säger Maria. Jag ser det inte riktigt så, även om jag inte kan påstå att det här är ett arbete jag lever ekonomiskt gott på. Skulle jag räkna timpenning och göra en ordentlig ekonomisk kalkyl skulle den naturligtvis visa att jag genast borde lägga ner alltihop. Men eftersom det här ger mig så mycket annat bryr jag mig inte om att göra en sådan kalkyl. Och för att inte vara alltför beroende av en penningushållning odlar jag alla de grönsaker vi behöver för egen försörjning och tar hand om vad naturen bjuder av svamp och bär.

Arbetsmiljön är förvisso svårslagen. Missionshuset är fridfullt som sig bör och luktar hemtrevligt av vedspis och kaffe. Lin- och ullgarn- ner hänger i ljuvliga färgkaskader utefter väggarna och i vävstolen håller en rosatonad fågel på att ta form. Maria använder ofta sagosymboler som fåglar och fiskar i sina bilder och låter sig gärna inspireras av Löabygdens natur. En vy över Sörsjön, en björk på vägen till Rällså, en trädunge i vårbräckningen - allt går att "måla" med garn och vävstol.

Utställningar

Maria säljer sina alster huvudsakligen via utställningar. I september ställer hon ut i Göteborg och i början av december i Växjö. Nyligen har hon också fått kontakt med en firma i Stockholm som mer kontinuerligt kan ta hand om en del av bilderna. Den tar visserligen 50 procent i provision, men Maria slipper allt arbete med marknadsföring och försäljning. Sådant brukar inte hora till konstnärers starkare sidor.

Maria hon gör också beställningsarbeten för offentliga institutioner.

- Det är roligt, berättar Maria, att få vara med från början och diskutera med arkitekten och byggherrarna om färg och form och arbeta fram något för en bestämd plats och miljö. Dessutom ger det en skön arbetsro att få sitta med ett större arbete, kanske i ett halvår, och veta att jag får betalt för det också. Överhuvudtaget är det roligt menar Maria att den vävda bilden alltmer kommer till heders igen, särskilt i den offentliga miljön. Visserligen är det kanske ibland färgskalor och den ljuddämpande effekten mer än den konstnärliga aspekten som ligger bakom valet av sådana verk, men det behöver inte förta glädjen i att få göra dem.

Även om det är bilden som är den centrala i Marias verk så är själva hantverket, vävtekniken, en nog så fascinerande del av arbetet.

Vävning en vetenskap

- Vävning är ju en hel vetenskap, berättar Maria, det finns så fantastiskt mycket man kan göra med olika material och vävtekniker. Jag skulle gärna ägna mig åt annat än bildvävning också, komponera egna tyger och så. Men tyvärr finns det ju ingen chans alls att få betalt för sådant arbete. Folk uppskattar nog ett gott hantverk, men det finns inte tillräckligt många som har lust och råd att betala en rimlig timpenning för det.

- Ett av de roligaste arbeten jag haft någon gång var när jag fick en liten, liten tygbit från USA med uppgift att väva ett nytt likadant tyg. Det var, förmodligen rika, svenskättlingar som ville ha tag i samma tyg som farmorsfarmor eller så en gång hade haft med sig till det stora landet. Jag fick ta isär alla trådar i tygprovet, kontrollera material och färger och mönster. Så fick jag jaga runt på alla hemslöjder för att hitta de rätta tunna garnerna och för att få de rätta nyanserna färgade jag sedan garnerna själv och det låg såsmåningom oändligt många arbetstimmar bakom de tygmetrar jag fick fram.

- Jag var själv lite generad när jag skulle säga ett pris den gången, berättar Maria, men jag tyckte ändå

inte att jag kunde gå lägre än 900 kr. Men jag fick en check på fem gånger det beloppet! Det var människor som förstod att uppskatta hantverk och arbetstid och de hade förmodligen råd, men det finns som sagt inte tillräckligt många sådana.

Disciplin

Arbetsdisciplinen brukar vara ett problem för alla fria yrkesutövare. Men Maria säger sig vara superdisciplinerad. De timmar Frans är hos dagmamman sitter hon troget vid sin vävstol.

- Fast det är ju inget märkvärdigt med det, säger Maria. Har man ett arbete som är så roligt som det här, är det snarare svårt att gå härifrån. □

Företagsnytt

GARN OCH TRÖJOR

Vår företagslista från förra numret av Löa-Bladet kan kompletteras med en alldeles nybildad firma som sysselsätter två personer på deltid. Det är Löa Fårprodukter som drivs av Susanna Larsson på Mårtensgård och Margareta Gustafsson på Uddnäs. Det handlar om försäljning av garn till slitstarka strumpor och tröjor, företrädesvis från Färöarna.

Projekt Trelänsmotet stöttar och inspirerar och ett första framträdande kommer firman att göra på Kopparbergs Marken. I ett stånd strax intill Tingshuset. Annars kommer det inte bara att handla om minutförsäljning, utan tjejerna ska också försöka finna andra återförsäljare för de färöprodukter de blivit inköpsagenter för.

KLART I TORPA

Så vann Löatorpens Invest AB till sist. De klagande som margrannarnas besvär avsågs av länsstyrelsen den 15 september och Löatorpen får bygga sitt kontor, som ger plats för fyra kontorsarbetare i bygden. Av de 17 som klagat var det för övrigt bara 3 som egentligen hade klagorätt. Kontoret är inflyttningsklart i slutet av september, berättar en glad Bengt Henriksson.

UPPHÖRT

Sedan förra numret av Löa-Bladet har mjölkproduktionen upphört på två gårdar. Det är Carlssons på Östannor och Jernbergs på Samueldal som givit upp kampen och låtit kossorna gå.

Nästan jämnt upp

Lasse-Maja försörjde sig nästan alldeles själv redan första året! Och då har han ändå inte stulit någonting, endast tacksamt mottagit en del bidrag.

Hembygdsföreningen har naturligtvis inte "tjänat pengar" på Lasse-Maja, men faktum är att uppsättningen av Lasse-Majaspelet i somras gick ekonomiskt betydligt bättre än vad man vågat hoppas. Kulturnämnden och kommunstyrelsen har lovat att lämna 3 000 respektive 17 000 kr i förlustgarantibidrag och med dessa pengar kan man, som framgår av nedanstående preliminära redovisning, säga att det hela i stort sett gick jämnt upp. Då är att märka att första årets fasta kostnader för manus, kläder, dekor mm helt har belastat detta första år. Med lika fullsatta hyttor framöver kan redovisningen nog se ändå trevligare ut redan nästa år.

Dock ska betonas att siffrorna är preliminära, ännu finns några räkningar till att betala.

LASSE-MAJA 1986

Intäkter

Biljettförsäljning	75 170:-
Ränta	690:45
Program, försäljning och annonser	8 400:-
Bidrag från Landstingets kulurnämnd	10 000:-
Bidrag från Studieförbundet	4 000:-

	98 260:45

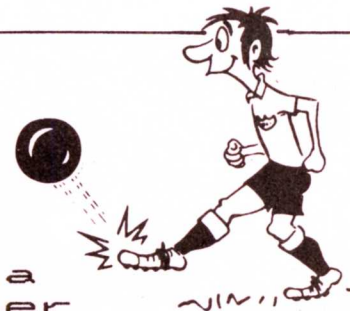
Utgifter

Arvode till författare och regissör	31 750:-
Kläder	3 703:90
Annonser och reklam	8 084:80
Mat till ensemblen under repetitioner och spel	16 600:-
Dekor och rekvisita	12 484:35
Tryckning av biljetter, program mm	10 130:-
Reseersättningar	18 000:-
Lokalhyror	7 200:-
Ljud och ljus	7 538:-
Diverse	4 155:-

	119 646:05

RESULTAT

- 21 385:60 KR

Frivilliga aktiviteter

Löa Sportklubb, LSK, bäddar för en aktiv hösttermin som vanligt. Planer finns att starta gympa för både damer och herrar och på luftgevärsskytte för såväl skolungdom som äldre.

Korpfotbollslaget sparkar först vidare under Torbjörn Lies entusiastiska ledning. Nästan hela laget är rekryterat från Löa i år. Så vann det också korpserien. Grattis!

Bordtennisträningen är i gång i lokalen och så fort det blir is blir det rinkbandy på ishockeybanan.

Egna planer

Vet ni förresten att LSK och Ramsbergs IF hör till enstaka idrottsföreningarna i kommunen som själva äger och sköter sina idrottsplatser. Kommunen ger ett årligt bidrag till skötseln på 20 000 kr, men jobbet gör medlemmarna själva.

Utöver kommunalbidraget har klubben inkomster på ca 15 000 kr från lotterier (på Kopparbergs Marken och lotteriautomater i Löas Handel, Storå och Guldsmedshyttan) samt från Löa-Festen, som ger 5-10 000 eller ibland något mer beroende på vädret, enligt kassören Lars Gunnarsson.

De inkomsterna behövs förstås, för det kostar allt en hel del att hålla fotbollsplanen, tennisbanorna och ishockeyrinken i stånd. I sommar har "kur'n ve' plan" reparerats och fräschats upp med ny färg och nya bänkar. Längsidorna på ishockeyrinken har också bytts ut och det kostade 50 000 kr bara det. Fast då bidrog kommunen extra med 75 procent av kostnaderna. Vidare har en surfingbräda å 4 000 kr köpts in att frasa fram på Norrsjöns vågor med för hånade och vågade klubbmedlemmar.

Några dryga kostnader för ledare har dock inte denna sportklubb. Några ledararvoden utöver eventuella reseersättningar utgår överhuvudtaget inte. Det är helt frivilliga krafter som värnar om bybornas sportaktiviteter och motion. Heders!

Förening på gång

Som framgått av reportage i Bergslagsposten är det nu på gång att bilda en bostadsrättsförening i Löa. De idéer Mats Lagerman framförde i första numret av Löa-Bladet tycks ha slagit rot någon stans.

Goda bostäder till rimliga priser är önskemålet. Som kan ge också unga barnfamiljer råd och möjligheter att flytta till Löa. Alternativt få en bättre bostad än de nu har, önskemålet att bo i Löa är så starkt att många föredragit ganska små och primitiva bostäder framför att flytta härifrån.

För att utreda vilka möjligheter som nu finns ordnade alltid aktiva Doris Carlsson ett möte i början av september mellan bostadssökande i Löa och Vidar Forsner på fastighetskontoret i Lindsberg och Birger Eriksson på byggfirman i Storå.

Dar konstaterades att kommunens mark ovanför pensionärshemmet skulle kunna ge plats åt nybyggda bostadsrättslagenheter i form av radhus eller liknande. En arbetsgrupp bildades på mötet för att komma med närmare förslag om vilken typ och storlekar av bostäder som behövs. Med exempel från Frövi, där ett liknande projekt genomförts, uppskattas nodiga insatser till mellan 6 000 och 10 000 kr och månadskostnaden till ca 2 700 kr för 100 kvm.

James Hollingworth, som utsågs till kontaktperson för de bostadslösa, vill gärna få kontakt med fler intresserade. Ring honom på tel 0580-32 141. (Har någon ett hus att hyra ut till honom tills det här projektet är klart blir han också glad för en påringning.)

LUM funderar

Förändringens vindar blåser. Unga blir allt äldre och mamor blir allt oftare pappor. Om man säger så.

En utveckling som alltmer börjar besvära föreningen Löa Unga Mamor, LUM, och som därför börjat fundera över om det kanske är dags att ombilda sig till en föräldraförening för alla åldrar, för att få lite mer fart på aktiviteterna.

Man tänker sig att frågan ska ventileras under höstens månadsmöten och hoppas att medlemmar med såväl positiva som negativa synpunkter kommer och deltar i diskussionerna. LUM hoppas att de som slutat komma på mötena av åldersskäl åter ska bli intresserade av föreningens arbete.

Det är bara engagerade medlemmar som kan föra en förening framåt.

För barnen

LUM ordnar lektimmar i lokalen torsdagar kl 10 - 12.
Ledare: Lise-Lott Tallfors och Lena Bergström

Biblioteket ordnar sagostund på tid som intresserade föräldrar själva kommer överens om.

Ring Siv Ahlberg på tel 301 09 el 301 50.

I väntan

Två stolpar med tak på dök plötsligt en dag i somras upp på parkeringsplatsen vid bron. Regnskydd för turister (något skydd blir det ju om man står upp en i taget), symbol för bostadsbristens Löa eller vad kan det vara? Undringarna och gissningarna har säkert varit många.

Löa-Bladet vet besked. Det är en kommunal informationstavla! Dvs det är kommunen som har byggt den och det ska bli en informationstavla. Problemet är att de aluminiumprofiler som ska hålla ihop plexiglasskivorna som utgör själva tavlan inte fanns på lager, så det är dem man väntar på.

Sedan kan det nog bli riktigt bra. Mellan skivorna ska det bli en karta över Löas sevärdheter med trevliga texter och tavlan ska också kunna användas för aktuella anslag av olika slag.

Tji utfärd

Det bidde ingen utfärd! Snopna stod arrangörerna där och tittade på listan sista kvällen. En endaste anmälan fanns där! Ingen mer hade visat intresse för Hembygdsföreningens bussutfärd till Granbergsdal och Långban, trots annonser i Bergslagsposten och anslag i Löas Handel och Löaboden.

Så då var det ju bara att ringa återbud till Pelle med bussen, vänligt byalag i Granbergsdal som skulle bjuda på kaffe och till guidning och lunch i Långban. Så kan det vara i bland!

Var det utflyktsmålet som inte lockade, eller var det fel dag eller tid på året? Vi ska inte låta oss nedslås, utan återkommer med nya turer. Hembygdsföreningens styrelse tar gärna emot förslag och idéer på trevliga utfärds mål.

Ninas TV-film färdig

Tisdagen den 7 oktober kl 21.40 kommer nog en stor del av Löas befolkning att sitta framför TVn. Då sänder TV1 Nina Hedenius film Olika Världar.

- Ja, säger Nina, många här kommer förstås att knäppa på TVn bara för att det är jag som gjort filmen och för att det är människor härifrån som medverkar. Men min önskan och förhoppning är att även de Löabor som tittar ska kunna frikoppla sig ifrån att de känner igen människorna och miljön och istället sugas upp av filmens atmosfär och förstå min mening med den. Gör de inte det har jag misslyckats. Det är ju trots allt inte ett privat bildalbum för Löa med omnejd som jag har gjort.

Roll eller människa?

Olika Världar har underrubriken: Har vi glömt att ta oss tid? Är det mera rollerna som styr oss än människorna bakom? En TV-film av Nina Hedenius om några människor som i arbete och vardag reflekterar över livet och sin tillvaro.

Och de människor som på så sätt presenteras för oss är Siv Ahlberg, lantbrukare, Löa, Peter Jilcke, förlossningsläkare, Ramsberg, Ann-Katrin Eriksson, församlingspräst, Koppberg och Teddy Gummerus, författare, Grängesberg.

Dokumentära bilder

- Bildmässigt kan man kalla det en dokumentärfilm, säger Nina. Jag har med kameran följt de här fyra personerna i deras vardagliga situationer, i ladugården, vid förlossingsbordet, i affären, vid en jordfästning osv. Men

filmens vikt ligger på andra nivåer. Jag har velat fånga känslor och tankar inför livsfrågor och sådant som verkligen betyder något, försökt tränga de här människorna mycket nära och göra ett äkta och riktigt porträtt, "målat" med hjälp av filmen. Det är en seriös, men inte allvarsam och högtidlig film.

Monologer

Filmen har ingen speakertext och de intervjufrågor Nina ställt under inspelningen är bortklippta så att de medverkande presenterar sig själva, sin tankar och känslor i en monolog som ligger över de dokumentära bilderna från arbete och vardag.

De fyra medverkande får ca 20 minuter var i filmen. Det ger plats för ca 10 minuters tal från var och en, sammanklippt från ett totalt intervjumaterial på 5-7 timmar per person!

Lång process

Inspelningen har tagit ganska precis ett år och filmen har just i dagarna blivit färdig, så den är alldeles "färsk" när den visas.

- "Materialiseringsprocessen" från min version och idé om vad jag vill göra till någonting färdigt är alltid lång när man jobbar med film, säger Nina. Först är det alla byråkratiska turer på TV innan jag får klartecken att göra filmen och sedan är det alla praktiska detaljer kring själva filmningen. Även om det är dokumentärt kan jag inte bara ta kameran och börja filma. Vissa saker måste arrangeras för att bli bra. Jag kan t ex inte tränga mig på hur som helst när en läkare

talar med sin patient, eller ta närbilder av människor i kyrkbänken mitt under en jordfästning. Det får jag istället ordna efteråt med vidtalade människor. Och det är inte "tur" att jag fick ett så perfekt ljus för den eller den scenen, det är lång och tålmodig väntan.

Människointresse

- Själva är jag outtröttligt intresserad av människor, säger Nina, och den film jag nu har gjort är vad jag själv skulle vilja se på TV. Mina fyra medverkande har också sagt att de är nöjda med resultatet och deras närmaste har tyckt att porträtten stämmer.

- Det är alltid en större utmaning att som jag gör filma i min hemmiljö och omedelbara närhet. Jag utsätter mig för risken att folk inte ser på samma sätt som jag och kritiserar mig för att jag har "fel". Men det är ju inte heller en tillfällighet att jag valt att filma här. Det är den här miljön jag inspireras av och det är från den här omgivningen jag känner det stöd jag behöver.

- En viktig sak är också att människor här vet att när jag håller på med en inspelning så är jag knappast att tala med. Jag koncentrerar mig så på det jag håller på med att jag skärmar av mig från praktiskt taget alla sociala kontakter. Det är skönt att veta att de som känner mig fatta och respekterar det. Och det vet ju också att nu när filmen är färdig kan jag ta igen vad jag missat på den kanten.

ÖNSKAS HYRA:

Ett hus med moderna bekvämligheter. Ca 1 år. Tills bostadsrättslägenheter i Löa är klara.

James Marie Louise John
Tel. 32 141

SÅLJES:

Väl brunnen och sållad stallgödse.
Säckar om 50 l 30 kr.

Staffan Gustafsson
Tel 301 20